



INBILD

Dec
2021

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

FORSERUMS SOK:S ÅRSMÖTE

Härmed **KALLAS** alla Forserums SOK:s medlemmar till ordinarie årsmöte **onsdagen den 12 januari** år 2022 kl. 19.00 i Lillsjöstugan. På mötet kommer frågor enligt bifogade förslag till dagordning att behandlas.

Precis som vanligt så önskar vi att många medlemmar kommer på årsmötet. Valberedningen förväntas som vanligt göra ett bra arbete inför mötet så huvudpunkterna på möteskvällen avklaras effektivt. Möjlighet till att ställa frågor och förslag finns som vanligt. Idéer och förslag på hur vi ska vitalisera klubben önskas och gärna med erbjudande av engagemang i vår verksamhet.

VÄLKOMNA !

Till alla förtroendevalda i föreningen

För att underlätta valberedningens arbete så önskar vi få vetskap senast den 22 december om du önskar göra någon förändring av dina nuvarande uppdrag i föreningen!

Hör vi inget från dig så utgår vi från att du är villig att ställa upp även under nästa verksamhetsår.

Forserums SOK:s valberedning utgörs av:

Gunilla Runesson – 070-836 28 61

Anna Lindstedt – 070-976 97 47

Höglands-OL i Ö Höreda

Som det går att läsa även på en annan plats i denna skrift så var vi åter tillbaka i Ö Höreda och Bengt Johanssons sågverk med årets Höglands-OL. Det är väl det bästa tävlingscentrum som vi kan välja på hela vår karta med fin orienteringsterräng i direkt anslutning i alla riktningar. Det är också nära till Kungsstens höga terrängparti och höjdryggen parallellt med Hattasjön med mycket detaljrikedom, som gör att man aldrig lär sig att hitta från gång till gång när man orienterar där. Det blev också en hel del uppskattning över vad vi erbjöd i form av kupering, detaljrikedom och utslagsgivande banor. Ett mycket skönt försommarväder erbjöd också tävlingskvällen, en av de sista kvällarna i juni. Tyvärr hade vi konkurrens av att Sverige spelade EM i fotboll senare på kvällen varför en hel del förmodligen startade sina förberedelser tidigt och inte hann med även att ta en orienteringsrunda innan. Deltagarantalet stannade därför på 84 personer, den lägsta siffran sedan 2008.

Två märkliga år

Snart har två år gått sedan de första begränsningarna p.g.a. Corona infördes. I dag är nästan livet normalt igen och många har säkert redan glömt bort hur de olika begränsningarna påverkade oss. Vasaloppet 2020 genomfördes normalt och ingen pratade om några smittorisker. Corona fanns i Kina. Man kände inte heller till ordet pandemi. Bara 14 dagar senare var allt annorlunda. All tävlingsidrott var i princip

förbjuden och alla samlingar var begränsade. Personer över 70 år skulle undvika alla typer av folksamlingar och sammankomster. Vi avbröt våra påbörjade tipspromenader. När vi såg att andra föreningar tolkade reglerna annorlunda, eftersom promenaderna genomfördes utomhus, så körde vi gång igen. Denna gång utan servering och hela försäljningsdelen utomhus. Sommaren 2020 fick vi inte ens samlas utomhus för anmälan och tidtagning vid mindre arrangemang som När-orienteringar. Lösningen blev att sträcka ut arrangemanget till en hel vecka i form av Veckans bana. Ingen tidtagning förekom och banor skrev man ut hemma eller hämtade på altanen på Lillsjöstugan när vi arrangerade. Betalning skedde med Swish. Naturpasset var ju som skapt för att ge aktivitet under restriktionerna. Ingen samling och stor utspridning i tid och plats. Därför var det ovanligt många ute med cykel och karta under år 2020

Hösten 2020 och våren 2021 genomfördes tipspromenaderna med försäljning och inlämning utomhus men i avsaknad av servering. Inomhus fick man bara samlas max 8 personer vilket innebar att årsmötet för år 2020 kunde genomföras först i juni 2021 då begränsningen snart skulle upphöra. Ingen tävlingsverksamhet på skidor förekom vintern 2020-2021 förutom World Cup och Vasaloppet men det senare då bara för ca 100 elitlöpare. Övriga vältränade hänvisades till en enklare variant av Öppet Spår under en vecka utan tidtagning.

Den 1 juli 2021 hävdades de mesta av restriktionerna och tävlingsverksamheten i orientering kunde starta igen. Då dock fortsatt med begränsningar som borttagning av samlingspunkter som dusch och försäljning, max 900 personer på samma arrangemang samt start i tidsintervaller klubbvis. Sommarens Höglands-OL genomförde vi i princip med självservering. Anmälan, betalning samt kartutskrift kunde deltagarna göra hemma. Alternativet var att fylla i anmälan och betala med Swish på plats. Våra normala funktionärer satt bara lugnt och solade. Det fungerade mycket bra. Det vara bara en enda delta-

gare som glömde att betala.

Hösten 2021 var alla begränsningar borta som påverkade våra tipspromenader. Serveringen var åter igång och köp och inlämning hölls inomhus. Märkligt nog var deltagarantalet lägre än under pandemin. Var orsaken att det fanns det mer att göra som varit förhindrat tidigare och nu tog man chansen att prova på igen? Vi får se vad framtiden utvisar. Orienteringstävlingarna återgick inte heller till vad som gällde före pandemin deltagarmässigt. Speciellt barn och ungdomar har inte återvänt i samma omfattning. Kommer de att göra det så småningom eller inte?

Snart är år 2022 här men smittspridningen är inte över. Myndigheterna vill dock att samhället ska fungera så normalt som det går och med endast begränsade restriktioner. Samtidigt så är man beredd att öka dessa snabbt om det visar sig bli oacceptabla sjuk- och dödstal. Som det ser nu så ser det dock ut som om skidsäsongen 2021-22 ska kunna genomföras utan begränsningar och orienteringen inkl. O-Ringen i Uppsala, som blev uppskjuten två gånger, ska kunna genomföras som "förr i tiden".

Hur kommer vi att minnas och prata om denna tid om 10 år? Kan det kanske bli fler sådana här pandemier under tiden så att vi får bli mera vana med begränsningar? Vinner vetenskapen eller virusen tillsammans samt vaccinståndarna?

Ny belysning på elljusspåret

Ni har under många år läst i Inblick och verksamhetsberättelser om föreningens ambition att få till en ny belysning på vårt elljusspår. Nu är vi dock närmare ett genomförande än någonsin.

Styrelsen beslutade förra hösten att klubben skulle åstadkomma ett utbyte på samma sätt som Bodafors OK har genomfört de senaste åren. För detta utsågs en projektgrupp på tre personer.

Bodafors demonterade belysningen på sitt befintliga spår vid Vareviksbadet vid Storsjön i Bodafors för några år sedan bland annat p.g.a. besvärliga relationer med markägare. I stället hittade de en ny plats för ett elljusspår längs med järnvägen söder om Kulturgatan och som helt ägs av Nässjö kommun. Spåret iordninggjordes av klubbmedlemmar



varefter bidragsansökningar sändes till Allmänna Arvsfonden, Nässjö kommun och Stena Renewable.



Projektet de sökte för bestod inte bara av en belysning utan även ett par träningsstationer med redskap, laby-

rint-OL, grillplats, sarg (sedermera kabel) att följa för synsvaga samt sittbänkar. Allt benämndes ett Aktivitetsspår.

Efterhand beviljades bidrag och spåret var färdigt för användning inför skidsäsongen 2020-2021.

Vår

projektgrupp stötte direkt på problem. Ett av Allmänna arvsfondens krav för att kunna ge bidrag är att nya aktivitetsmöjligheter tillskapas. Ett utbyte av belysning tillskapar ju inga nya aktivitetsmöjligheter, det är bara ett omfattande underhåll av en fritidsanläggning. Projektgruppen kom också att fundera på framtida underhåll av en all utrustning förutom elljusspåret p.g.a. ålder och förstörelse. Klarar vår minskande klubb av detta och är det detta som våra föreningsmedlemmar ska behöva ägna sig åt i stället för idrott. Resultatet blev att projektgruppen återkom till styrelsen och förklarade att de såg det som omöjligt att lösa utbytet ekonomiskt på det sätt som Bodafors gjort. Förslaget var i stället att åter tillskriva Nässjö kommun och begära ett bidrag för utbyte av belysningen. Motiveringen var att klubben inte kunde finna någon extern finansiering samt att elljusspår inte är en föreningsanläggning i likhet med klubbstugor, tennisbanor m.m. utan mestadels en kommunal angelägenhet. Spåret nyttjas till minst 90 % av allmänheten och utgör också en liten pusselbit i att göra en ort positiv att bo på eller flytta till. Styrelsen instämde i projektgruppens förslag och en skrivelse insändes i våras till kommunen. Dessförinnan hade projektgruppen haft sammanträffanden med belysningsföretag, Samhällsföreningen, några föreningar ytterligare och inte minst Kultur- & Fritidsnämndens vice ordförande Anton Axelsson som bor i Forserum.

Inget svar har ännu kommit på vår skrivelse men vi höll kontakten fortlöpande med Axelsson så vi fick information om vad som pågick. Kultur- och Fritid kom fram till samma slutsats som vi om finansieringsmöjligheter och att det mestadels är en samhällsnytighet med ett elljusspår. De la därför in en miljon vardera under kommande tre år i sitt budgetförslag till kommunstyrelsen för att stödja utbytet av belysningen på de resterande fyra elljusspåren i kommunen som finns (förutom Lövhult som delvis har bytt belysning). Förslaget accepterades av kommunstyrelsen och fanns med i den budget som fastställdes för år 2022 den 26 november.

Vad blir nästa steg? Vid kontakt med Pär Jansson på Kultur- och Fritid så svarade han att ska han kalla till ett första möte så fort som möjligt under 2022 med de fyra spårägande föreningarna. Vad som ska behandlas där vet vi inte men det troliga är genomförandesätt, ytterligare bidragsmöjligheter samt beslut om turordning. Ett av spåren bör ha ny belysning redan inför säsongen 2022-23. Hoppas det är i Forserum! Annars blir det år 2024! Eller år 2025!



Tipspromenader under året

Det har varit ett år som inneburit flera och snabba förändringar när det gäller arrangemanget. Inställt helt och hållet, inställd servering, hela arrangemang utomhus i regn och blåst, två trasiga tält, utökning till veckoarrangemang, självservering m.m. Vi ger oss inte så lätt! Ser man på statistiken så ser man att restriktionerna gynnade oss när allt annat var nedstängt medan lättnaderna och till slut borttagning av restriktionerna fick ett minskat intresse av att delta i våra promenader. Förra året, som var det bästa deltagarmässigt sedan 2015, hade vi 80 deltagare i snitt. Det



gångna året däremot var ett av de sämsta någonsin med bara 67 deltagare i snitt. På barnpromenaden var det samma

förhållande, rekordmånga förra året med 16 i snitt medan det i år hamnade på 10 i snitt. Vädermässigt har inte arrangemangen drabbats av oväder i form av snöstormar och störtregn men inte heller gynnats av några gnistrande dagar som lockat extra mycket till att gå ut i naturen. Frågemakarna, som lägger ned mycket möda för att få till trivsamma och lagom kluriga frågor, har haft ett bra år. Endast tre söndagar har ingen klarat av att svara rätt på alla frågorna. Det är det bästa resultatet sedan jag började föra statistik 2012.

Intresset för att gå tipspromenad har gått upp och ned under åren sedan vi startade 1976. Vi får därför hoppas att vi lyckas locka många nya deltagare kommande år. Vi har ju bl.a. fått en ny nära målgrupp i de boende i de nya husen på vårt gamla skidgårde nära klubbstugan.

Litet julbord som tack

I början av december kunde Motionssektionen återuppta den mycket uppskattade traditionen att bjuda alla tipspromenadarrangörer på "en försmak av julen" efter ett års uppehåll. Efter mycket grundliga förberedelser, sammanträffanden och tillagning så kunde de duka upp ett högkvalitativt julbord koncentrerat på bordets väsentligheter i Lillsjöstugan. Kenneth Kall, sektionsmedlem och prinskorvsstekare, hälsade alla välkomna till bords. Ett 45-tal deltagare kunde

avnjuta sin belöning för frågeskapande, tidiga söndagars uppställningar samt uppsättning och nedtagning av



frågor i ur och skur. Mycket uppskattning hördes och så brukar det också vara. Efter kaffe med chokladkaka så blev det lottförsäljning. En mängd priser av diverse

slag lottades ut. Bland annat vann Gunilla Runesson en omgång gästavar efter att ha gått 93 mil i Spanien för bara några veckor sedan. En del vann inget och en del vann på alla lotter de köpt (nästan). Sådan är slumpen men nästa år blir det förmodligen nya chanser igen. Vår ordförande Göran Runesson tackade sektionen för deras kulinariska kunskaper och tidskrävande arbete innan kvällen avslutades.



Veteran-OL vid Storsjöns badplats

Klubben bjöd in till höstens andra veteran-OL med samling vid badplatsen vid Storsjön. Morgonen hade inletts med regn vilket säkert avskräckte en del varför deltagantalet stannade på 59 personer. De äldsta stannade dock inte hemma. Den 93-åriga Carl-Erik Gustavsson från Eksjö klarade sin 2 km långa bana på lite



över 48 minuter och besegrade den blott 92 år gamle Olle Walfridsson från Aneby med lite över sju minuter.

Under tävlingen var det uppehåll och till och med en kort

stund sol. Vår målenhet vägrade att skriva ut tider efter nästan halva tävlingen. Det gick bra ändå och senare på dagen kunde resultat och sträcktider presenteras på Eventor. Träffen avslutades som vanligt med en

"kulturkvart" som varade lite över en halv timma. Den stod jag själv för genom att prata lite generellt om släktforskning och vad det kan leda till för upptäckter. Kanske fler kommer att prova på att söka sina rötter nu när allt är gratis tillgängligt på Internet.



Trappbyte

Renoveringen av Lillsjöstugan börjar närma sig 50 års ålder och det börjar märkas. Trappan till altanen byggdes en gång med obehandlat virke, mestadels rester från tidigare rivningar av den ursprungliga stugan. Vi har nästan förundrats över att den inte ruttnat sönder tidigare i det utsatta läge som den har haft. Under sommaren gick dock ett steg sönder och det syntes att det berodde på röta. Om den bara brast eller om någon hårdhänt hoppat på steget vet vi inte. I vart fall kom anläggningskommittén fram till att det var dags att byta trappan. Eftersom Nässjö kommun hade insamling av grovsopor i mitten av september så demonterades trappan snabbt och forslades dit. Att tillverka en ny i klubbregi ansågs ej enkelt varför LBM i Forserum anlätades för detta. Det kom strax därefter en regnig dag och då tyckte de på företaget att det passade att utföra jobbet. Så väldigt snabbt efter rivningen så hade vi en ny trappa och nya räcken mot nedgången till källarförrådet. Denna gång i tryckimpregnerat virke så nu bör den hålla mer än 50 år till nästa gång vi byter allt igen.

Zon-samarbete orientering

Det blev ett besvärligt år samarbetsmässigt inom zonen av naturliga skäl. Som tur är så kan man träffas digitalt nu för tiden för att planera och ta beslut. Det gjorde att vi kunde anpassa oss snabbt. Ungdomsserien kunde inte genomföras under våren utan genomfördes under tidig höst med få deltagare då semestrar inte var slut och skolor samt ungdomsverksamhet inte hade startat. Det var dock den enda möjliga lösningen. Teknikträningar ställdes in under våren medan sprintcupen i juni genomfördes. Högländs-OL var väl den första aktiviteten som kunde genomföras efter lättnaderna den 1 juli. Deltagandet var dock lägre än föregående år men det fanns en hel del störande TV-sändningar under sommaren som EM i fotboll och VM i orientering som fick folk att stanna hemma. Inga orienterare hade heller dåligt samvete för dåliga förberedelser inför O-ringen eftersom det var inställt även detta år.

I november i år så kunde klubbarna äntligen träffas igen i Aneby, efter ett års uppehåll. Detta för att planera OL-året 2022. Ungdomsserie, Sprint-Cup och Teknikträningar planerades som vanligt men vår klubb har inget arrangemang. Däremot kör vi som vanligt en Högländs-OL. Vi är först ut och arrangerar tisdagen den 28 juni. Nytt för nästa år blir att vi över-

ger de numera avskaffade Öppna klasserna utan ska tillämpa den nya klassindelningen Mycket lätt 2.0 km, Lätt 2.5 km o.s.v. I verkligheten blir det en väldigt liten förändring för banorna är desamma men namnen nya. Nytt blir också att anmälan ska ske via Eventor tidigast två dagar före resp. träningskväll. Karts kalan är i fortsättningen 1:7 500 för alla banor förutom Svår 7.0 som har 1:10 000.

Nära att det inte Lillsjöstugan kom till

En liten incident hände, som inte så många vet om, som kunde ha gjort att det aldrig blivit någon klubbstuga. När vi övertog gamla Lottastugan för att göra om den till vår klubbstuga så fanns i princip ingen suterrängvåning. Där damernas entré är i dag fanns ett litet utrymme för ved. Resten var i princip outgrävt. Det fanns dock en dörr, ungefär där dörren till herrarnas omklädningsrum finns i dag. Där kunde vi komma in så att vi kunde konstatera att det gick att gräva ut en källardel och att det var lättgrävt för det var bara fin sand i hela utrymmet (nästan). Därför grävde vi ut djupare in än vad de ritningar visade som vi sökte bygglov på. Tills vi fann en väldigt stor sten bakom där vattenmätaren finns i dag. Vi la ledningar och gjöt betonggolv. Därefter murade vi upp väggar med betongsten. För att få dessa att torka behövde vi få till värme i utrymmet. Till vår första klubbstuga i Runseryd (som aldrig blev klar) hade det köpts in en vedeldad bastu som aldrig blev monterad. Denna tog vi ned till Lottastugan. När vi behövde värme så blev lösningen att ta fram, och elda i den, i källaren. Rökgaserna leddes ut med ett rör genom ett hål i väggen där fläkten sitter i dag, under trappan. För att inte släppa ut värmen genom det stora hålet så kom någon på att trä på en mycket tjock asfboardskiva (ca 30 mm) som legat ut och var dyblöt och som täckte hålet.

Vad jag minns så kom vi ganska gemensamt näst gång och fick nästan samtidigt se vad som skett. Denna dyblöta skiva hade p.g.a. värmen från röret trots allt torkat till och till slut börjat brinna. Elden hade spridit sig till bottenstocken till väggen på övervåningen MEN där hade allt slocknat! Vi var tysta när vi såg vad som hänt och insåg framför allt vad som kunde ha hänt. Allt städades tyst undan och metoden användes aldrig mer. Jag minns inte vart bastuaggregatet tog vägen. Vi hade ingen brandförsäkring i detta skede så frågan är vad som skett om Lottastugan gått upp i rök. Förmodligen hade vi inte haft någon klubbstuga, i vart fall inte på fastigheten Snuggarp 2:2.

